

รายงานการประชุมคณะกรรมการจัดการความรู้ คณะศึกษาศาสตร์  
ครั้งที่ ๕/๒๕๖๖

วันศุกร์ที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๖

ณ ห้องประชุม EOB ๓๐๒ คณะศึกษาศาสตร์ เวลา ๑๓.๓๐ น.

ผู้คณะกรรมการ KM TEAM การจัดการความรู้ ด้านการวิจัย

|                                            |                               |
|--------------------------------------------|-------------------------------|
| ๑. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กมลทิพย์ ศรีหาเศษ | หัวหน้าทีม KM TEAM            |
| ๒. รองศาสตราจารย์ ดร.มานิกา วิเศษสาธ       | KM TEAM                       |
| ๓. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปวีรพร อิมสอาด    | KM TEAM                       |
| ๔. นางสาวกรณัฏฐ์ สนั่นเขียว                | คุณลิขิต และเลขานุการ KM TEAM |

ผู้เข้าร่วมกิจกรรม

|                                      |               |
|--------------------------------------|---------------|
| ๑. อาจารย์รุ่งมรณ์ กล้ายประยงค์      | กลุ่มเป้าหมาย |
| ๒. อาจารย์ ดร.จุฑามาศ แสงงาม         | กลุ่มเป้าหมาย |
| ๓. อาจารย์ ดร.ดารุณี ทิพย์กุลไพโรจน์ | กลุ่มเป้าหมาย |
| ๔. อาจารย์ ดร.นิสสรณ์ บำเพ็ญ         | กลุ่มเป้าหมาย |
| ๕. อาจารย์เสรี คำอ้น                 | กลุ่มเป้าหมาย |
| ๖. อาจารย์สมกมล รักวีธรรม            | กลุ่มเป้าหมาย |
| ๗. อาจารย์พิมพ์ชนก โพธิ์ปัสสา        | กลุ่มเป้าหมาย |
| ๘. อาจารย์ ดร.กรรณิการ์ แสนสุภา      | กลุ่มเป้าหมาย |
| ๙. อาจารย์เอื้อทิพย์ คงกระพันธุ์     | กลุ่มเป้าหมาย |

ผศ.ดร.ภาติยะ พัฒนาศักดิ์

ปีที่แล้วบางท่านอาจจะได้เคยเป็นกลุ่มเป้าหมายแล้ว มีการพูดคุยกันในเรื่องของการใช้บทความวิชาการที่เผยแพร่ในระดับนานาชาติ ฉะนั้นก็เลยคิดว่าอาจารย์ที่ทำวิจัยขอทุนจากคณะ น่าจะ On Process น่าจะอยู่ในกระบวนการที่เตรียมในเรื่องของการเขียนเพื่อขอเสนอในวารสารฐานนานาชาติ ก็เลยเป็นที่มาที่ไปว่าในปีงบประมาณ 2565 ก็เลยขออนุญาตเชิญทุกท่านเข้ามาเป็นกลุ่มเป้าหมาย คงไม่ได้กำหนดกฎเกณฑ์หรือกีดกันถึงขนาดที่ว่า หายสุดแล้วทุกท่านจะต้องเข้าไปตีพิมพ์ คงไม่ได้ขนาดนั้น แต่ว่าตัวชีวิตของเราอยากให้มันรุ่งรอย เต็มวาจจะต้องมีการทำให้เจอว่าหลังจากที่ ทุกท่านที่เป็นกลุ่มเป้าหมายได้ฟังผู้เชี่ยวชาญทั้ง 2 ท่าน ที่มาให้ความอนุเคราะห์ ได้มาร่วมเสวนาวันนี้ ท่านจะได้นำความรู้อะไรนำไปใช้ หรือมีการเตรียมความพร้อมอย่างไร เพื่อไม่ให้เป็นการเสียเวลาขออนุญาตเปิดงานนะครับ

### อ.ดร.อรชลี นิราศพร

เรียนท่านรองคณบดีฝ่ายนโยบายและแผน รองคณบดีฝ่ายประกันคุณภาพการศึกษา และกลุ่มเป้าหมายทุกท่านนะคะ สำหรับในวันนี้ขอบรรยายภาคแบบสบายๆ เพราะว่าในช่วงเช้าเป็นส่วนหนึ่งของ KM ด้านการผลิตบัณฑิต เราก็ได้พูดคุยกันในเรื่องของการจัดการเรียนการสอนแบบ hybrid แต่ในช่วงบ่ายจะเป็นเรื่องของด้านการวิจัย ในส่วนของหัวข้อตามที่ท่านรองแผนฯ ได้พูดไปเมื่อตอนช่วงต้น ว่าเราได้มีการประชุมกันเลยทีเดียวได้เป็นหัวข้อทางด้านการวิจัย หัวข้อเรื่องแนวทางสู่ความสำเร็จในการตีพิมพ์ระดับนานาชาติ ซึ่งเราก็ได้ค้นหา คัดเลือกวิทยากรที่มีความรู้ ที่รู้แจ้งเห็นจริง แล้วก็มีความรู้ที่ยังลึกมาพูดคุยกับพวกเรา มาแลกเปลี่ยนเรียนรู้กันนะคะ

สังเกตว่าในวันนี้เราจะไม่มีการของเอกสารการประชุม มีแต่เอกสารที่เป็นสไลด์ตรงนี้ ฉะนั้นในวันนี้มันจะเป็นลักษณะของการบันทึก เป็นลักษณะของลิขิตก็เลยเป็นการถอดคำพูด เพราะฉะนั้นในกลุ่มเป้าหมายทุกท่านมีคำถามอะไรอยากจะถาม แลกเปลี่ยนเรียนรู้กัน พูดคุย เชิญได้เลยนะคะ แล้วในส่วนของคุณฐิณนะคะ ในตัวของโมเดล Tuna Model เนี่ย ถ้าเป็นลักษณะของหัวปลา เราได้ค้นหากันไปแล้วในการประชุมของเราตอนนี้เราอยู่ในกระบวนการของตัวปลานะคะ อยู่ตรงกลาง และสุดท้ายเนี่ยเป็นส่วนหางที่มันจะสะบัดแล้วความรู้ก็จะแพร่กระจาย เต็มไปทั่วในส่วนหลังจากได้สกัดองค์ความรู้มาแล้ว เพื่อไม่ให้เป็นการเสียเวลาขออนุญาตยกเวทีให้กับหัวหน้าทีมฝ่ายวิจัย อ.เพยของเราค่ะ

### ผศ.ดร.กมลทิพย์ ศรีหาเศษ

ขอบคุณค่ะ ก่อนอื่นก็เรียนท่านรองคณบดีฝ่ายนโยบายและแผน รองคณบดีฝ่ายประกันคุณภาพการศึกษา แล้วก็ท่านประธาน นะคะ

สำหรับกิจกรรม KM ของเราในช่วงบ่ายจะเป็นอย่างที่ท่านประธานบอก เป็นแนวทางสู่ความสำเร็จในการตีพิมพ์ระดับนานาชาติ ในมุมของการเสวนาวันนี้ ก็จะเหมือนการแลกเปลี่ยนระหว่างรุ่นพี่กับรุ่นน้อง โดยที่เราได้รับเกียรติจากวิทยากร 2 ท่าน ที่มีความสามารถในด้านนี้มาก ท่านแรก ขออนุญาตแนะนำวิทยากรก่อนก็คือ รศ.ดร.มานิกา วิเศษสาธิต จากภาควิชาจิตวิทยา ตอนนี้ก็เป็นประธานคณะกรรมการส่งเสริมการวิจัยของคณะเราด้วย และอีกท่านหนึ่งก็คือ ผศ.ดร.ปวิรรต อิมสอาด จากภาควิชาหลักสูตรและการสอน จริงๆ อยากนำเสนอหัวข้อที่พวกท่านทั้ง 2 ได้นำเสนอ Scopus แต่เข้าใจว่าเปิดเทอมหน้าก็คงพูดไม่หมด สามารถไปติดตามในเพจได้

ทีนี้รุ่นพี่รู้จักรุ่นน้องแล้ว ก่อนที่เราจะเริ่มเสวนาของเรา หรือว่าแลกเปลี่ยนของเรา ก็จะขอให้อาจารย์น้องใหม่แต่ละท่าน แนะนำชื่อจริง ชื่อเล่น ภาควิชา แล้วก็บอกว่าตอนนี้หัวข้อวิจัยที่ตัวเองทำอยู่ ชื่อเรื่องอะไร อยู่ในขั้นตอนไหน เรียนเชิญเลยนะคะ

สวัสดีค่ะ ชื่อ ดารุณี ทิพยกุลไพโรจน์ ชื่อเล่น โบว์ ค่ะ ตอนนี้ทำวิจัยขอทุนคณะไปปีงบประมาณ 2565 ชื่อเรื่อง “แนวทางการส่งเสริมความสำเร็จในการเรียนออนไลน์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยรามคำแหง” ก็ปิดเล่มเรียบร้อยแล้ว ขอบขอบคุณค่ะ

สวัสดีค่ะ ชื่อ จุฑามาศ แสงงาม ชื่อเล่น เฟิร์น ก็ได้รับทุนวิจัยของคณะเช่นเดียวกัน ชื่อเรื่อง “การศึกษารูปแบบการเติมเงินออนไลน์ของผู้เรียนระดับอุดมศึกษาของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง” ตอนนี้ปิดเล่มเรียบร้อยแล้ว อยู่ระหว่างจะดำเนินการเผยแพร่ค่ะ

สวัสดีครับ ชื่อ นิสรณ์ บำเพ็ญ ครับ ได้ทุนคณะเหมือนกันครับ เรื่อง “การพัฒนาบอร์ดเกมส์ การศึกษาเรื่องปรัชญาการศึกษา” ครับ

สวัสดีค่ะ ชื่อ พิมพ์ชนก โพธิ์ปัสสา ภาควิชาเทคโนโลยีการศึกษา ค่ะ ทุนคณะปี 2565 แก๊ซตามผู้ทรงแล้วค่ะ ชื่อเรื่อง “การพัฒนาระบบสนับสนุนการปฏิบัติการฝึกประสบการณ์วิชาชีพผ่าน Cloud เพื่อส่งเสริมทักษะการใช้ Digital ของนักศึกษาปริญญาตรี ค่ะ

สวัสดีค่ะ ชื่อ สมกมล รักวีรธรรม ชื่อเล่น นัทคะ ภาควิชาภูมิศาสตร์ ได้ทุนคณะปี 2565 อยู่ในกระบวนการปรับแก้ตามผู้ทรง ชื่อเรื่องวิจัย “การวิเคราะห์การกระจายตัวเชิงพื้นที่และการเปลี่ยนแปลงแบบรูปของการตั้งคำถามภายใต้ปรากฏการณ์ของกรุงเทพมหานคร” ค่ะ

สวัสดีค่ะ เอื้อทิพย์ คงกระพันธ์ ชื่อเล่น จัง ค่ะ ภาควิชาจิตวิทยา ได้ทุนคณะปี 2565 ชื่อเรื่อง “ปัจจัยที่มีความสำคัญกับความฉลาดทางสังคมของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง” ตอนนี้ปิดเล่ม กำลังอยู่ในขั้นตอนการปิดเล่ม ทุนของ สวพ. เรื่อง “การเสริมสร้างพลังจิตโดยการให้การปรึกษาแบบกลุ่ม” ทำร่วมกับอาจารย์กรณิการ์ค่ะ

สวัสดีค่ะ กรรณิการ์ แสนสุภา ค่ะ ชื่อเล่น แป้ม ค่ะ เป็นน้องใหม่ภาควิชาจิตวิทยา และก็ได้ทุนคณะปี 2565 ปิดเล่มไปแล้ว เรื่อง “การเสริมสร้างการกำกับอารมณ์ของนักเรียนวัยรุ่นที่ถูกไซเบอร์ บูลลี่ ด้วยทฤษฎีการปรึกษากลุ่มแบบเน้นทางออกระยะสั้น” แล้วก็อีกเรื่องหนึ่งทำกับอาจารย์จิงคะ ตอนนี้อยู่ในขั้นตอนของการปิดเล่มเหมือนกันค่ะ

### ผศ.ดร.กมลทิพย์ ศรีหาเศษ

จริงๆ วันนี้ กลุ่มเป้าหมายของเราจะมีทั้งหมด 9 ท่าน แต่ว่ามีอยู่ 2 ท่านที่เข้าร่วมในวันนี้ไม่ได้ คือ อ.รุ่งภรณ์ ท่านลาศึกษาต่อ วันนี้มีเรียน และอีกท่านหนึ่งคือ อ.เสรี คำอ้น ดิดนิเทศ แต่คราวหน้าจะมาแน่นอน ที่นี้ก่อนที่เราจะเริ่มการแลกเปลี่ยนของเราก็ต้องขอชี้แจงก่อนว่า การแลกเปลี่ยนของเราก็จะมี 3 รอบ รอบแรกจะเป็นกระบวนการเหมือนฟ็อกน่อง โดยวิทยากรของเราทั้ง 2 ท่าน ได้เล่าให้ฟังถึงแนวทางการสู่ความสำเร็จของการตีพิมพ์นานาชาติ แล้วในรอบที่ 2 เราก็จะเปิดโอกาสให้น้องๆ ชักถามหรือแลกเปลี่ยนกับวิทยากรของเรา และรอบสุดท้ายก็จะเป็นเรื่องของการสรุป เพื่อไม่ให้เป็นการเสียเวลา โอกาสนี้ก็ขอโยนเวทีให้กับวิทยากรทั้ง 2 ท่านของเราละคะ อ.ตุน แล้วก็ อ.ปวิวรรต เชิญค่ะ

### รศ.ดร.มานิกา วิเศษสาร

เรียนท่านรองคณบดี ท่านประธาน แล้วก็ อ.เพย ที่เป็นหัวหน้าทีมวิจัย น้องๆ ทั้ง 7 คนคือ ผู้วิจัย ปีงบประมาณ 2565 ที่ดำเนินการปิดเล่มมาแล้ว ตามรอบสัญญา ฉะนั้นขออนุญาตแสดงความยินดีกับทั้ง 7 ท่าน ยินดีด้วยค่ะ ขออนุญาตชื่นชม เพราะว่าเป็นปีงบประมาณแรกที่ผู้วิจัยทุกคนสามารถปิดโครงการวิจัยได้

ตามรอบเวลานะคะ เป็นเรื่องที่น่ายินดีมาก เพราะว่าถ้าไม่ปิดตามรอบสัญญา ก็คือส่ง 5 บท โดยที่ทางเราก็ต้องส่งไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณา ขั้นตอนหลังจากผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาและแก้ไข อันนั้นเราก็ถือว่าท่านดำเนินการปิดเล่มแล้ว แต่ท่านแก้ไขให้งานสมบูรณ์ขึ้นตามคุณภาพ ในเรื่องเดียวกันมี อ.เต๋ ด้วยนะคะ แต่ว่า อ.เต๋ ปิดเล่มไปตั้งแต่ 6 เดือนแรก ก็เรียบร้อยแล้วก็ตีพิมพ์งานแล้วด้วย น่าจะเป็นเพื่อนบอกเพื่อน พี่บอกน้องที่น่าจะเป็นประสบการณ์ตรง แล้วก็น่าจะเข้าถึง เข้าใจหัวอกของคนทำโครงการวิจัยที่เป็นปีงบประมาณของคณะได้เป็นอย่างดี หลายท่านอาจจะอยู่ในกระบวนการปิดเล่มสมบูรณ์ จะมีแต่น้องนนท์ เพราะว่ามันนี่เนีย ผู้ทรงค่อนข้างส่งมาล่าช้า 1 ท่าน อาจจะช้ากว่าเพื่อนนิดหน่อย เราเชื่อว่าทุกคนก็จะก้าวไปได้ในการปิดเล่มอย่างสมบูรณ์

วันนี้โจทย์ก็คือ หลังจากที่เรามีโครงการวิจัย จริงๆ ไม่อยากจะกำหนดลิมิต แต่ว่าเป็นโครงการวิจัยได้ทุนคณะ ทุน สวพ. ทุนหน่วยงานภายนอก จริงๆ ทุนส่วนตัว เราอาจจะไม่ได้ทำแบบตัวรายงานวิจัย 5 บทสมบูรณ์ แต่การตีพิมพ์ที่เป็นลักษณะ Main Script ตัวต้นฉบับที่จะไปตีพิมพ์ในวารสารก็เป็นหน้าที่หนึ่งของคนที่ เป็นอาจารย์อยู่แล้ว ไม่ว่าจะเป็นการตีพิมพ์ในระดับชาติ คือ ฐาน TCI หรือระดับนานาชาติก็ตาม จริงๆ นานาชาติก็มีหลาย Data base ที่เราค้นหาก็ Scopus แต่จริงๆ ก็มีอีกหลาย Data base สายวิทยาศาสตร์ สุขภาพ ซึ่งจริงๆ แล้วไม่รู้จะเริ่มต้นอย่างไร เพราะว่าเราไม่แน่ใจว่าน้องๆ ตอนนี้มีประสบการณ์เกี่ยวกับการตีพิมพ์ผลงาน ตีพิมพ์บทความวิจัย มากน้อยขนาดไหนแล้ว หรือว่าเคยตีพิมพ์บ้างแล้วในบทความวิจัย ระดับชาติ TCI แต่ว่ายังไม่เคยเป็นหัวหน้าโครงการ หรือยังไม่เคยตีพิมพ์เลย จึงอยากให้แชร์ก่อนที่จะเราเข้าไปสู่ข้างใน ว่าน้องๆ แต่ละคนเคยตีพิมพ์มามั้ย เคยตีพิมพ์ Article มั้ย แล้วตีพิมพ์ที่ฐานอะไรมาบ้าง อาจไม่ต้องบอกชื่อวารสารก็ได้ TCI, Scopus หรือ ฐานอินเทอร์เน็ต แชร์ๆ กันก็แล้วกัน

### อ.นิสสรณ์ บำเพ็ญ

ยังไม่เคยตีพิมพ์ฐานเหล่านี้เลยครับ ส่วนมากก็จะเป็นนำเสนอภายในประเทศ ตอนนี้ก็มีบทความหนึ่งรอเข้า present

### ผศ.ดร.กมลทิพย์ ศรีหาเศษ

ก่อนอื่นขออนุญาตแทรกนิดหนึ่งนะคะ สำหรับกลุ่มน้องใหม่ ก่อนที่จะตอบคำถามหรือแลกเปลี่ยนกัน ขออนุญาตให้แจ้งชื่อ นามสกุล เพราะว่าเวลาที่ฝ่ายลิขิตหรือฝ่ายจัดบันทึกของเราจะได้สะดวก

### อ.ดร.จุฑามาศ แสงงาม

ประสบการณ์จะอยู่ในเคยเผยแพร่ใน TCI2 แล้วก็ TCI1 แต่ว่ายังไม่ได้ลงฐานนานาชาติค่ะ

### อ.พิมพ์ชนก โพธิ์ปัสสา

มีอยู่ TCI ฐาน 1, ฐาน 2 ค่ะ แล้วก็ตีพิมพ์วารสารร่วมกับ Adviser แล้วก็ มี Proceeding ในประเทศ ยังไม่เคย Proceeding ต่างประเทศ

## อ.เอื้อทิพย์ คงกระพันธ์

เหมือนกันค่ะ ตีพิมพ์ TCI1, 2 แล้วก็นำเสนอในประเทศ ต่างประเทศยังไม่เคย

## อ.ดร.กรรณิการ์ แสนสุภา

เคยตีพิมพ์ฐาน 1 2 เรื่อง แล้วก็ฐาน 2 อยู่ 5 เรื่อง ไม่เคยนำเสนอค่ะ

## อ.สมกมล รักวีรธรรม

เคยตีพิมพ์ในฐาน 2 แล้วก็ส่วนใหญ่จะเป็น Conference ในประเทศมากกว่า แล้วก็เคยไป Conference ที่ต่างประเทศมาครั้งหนึ่ง

## อ.ดร.ดารุณี ทิพยกุลไพโรจน์

ตีพิมพ์ใน TCI ฐาน 1, 2 แต่ว่าต่างประเทศยังไม่เคยค่ะ

## รศ.ดร.มานิกา วิเศษสาร

จริงๆ ก็ต้องบอกว่ามีประสบการณ์บ้างแล้วในการที่จะสร้าง Main Script ที่จะตีพิมพ์ผลงาน ต้องเข้าใจอยู่แล้วล่ะว่า Article ที่เป็นงานวิจัยรูปร่างหน้าตามันเป็นประมาณไหน การเขียนก็จะมีกฎเกณฑ์ตัวจำนวนหน้า จำนวนคำพอสมควรใช้มีเยอะ แล้วก็รูปแบบการอ้างอิงต่างๆ ก็น่าจะพอคุ้นเคยกันบ้างแล้ว เพียงแต่ว่าเราอาจจะไม่เคยผลิต Script ที่เป็นภาษาอังกฤษ เคยแต่ทำฉบับที่เป็นภาษาไทย แต่ตัวโครงสร้างมันก็พอจะมีภาพอยู่ในหัวอยู่แล้ว ซึ่งก็เป็นโอกาสที่ดีเลยที่เราจะได้แลกเปลี่ยนกัน วันนี้เราก็คงขยับจากฐานระดับชาติ ซึ่งมีประสบการณ์กันแล้วเข้าสู่ฐานระดับนานาชาติ

ทีนี้ขอถามระดับนานาชาติ อ.เต๋ ทำคู่มือตัวนี้มาให้ค่อนข้างครบถ้วนสมบูรณ์เลย ที่เตรียมมาในใจที่จะพูด 2-3 ประเด็นใหญ่ๆ เหมือนกัน ประเด็นแรก เราจะเตรียมบทความ ประเด็นที่ 2 เราจะรู้ได้ยังไงว่าเราจะตีพิมพ์วารสารอะไร หา Journal ที่ถูกต้องสำหรับเราคืออะไร เพราะว่าพอมันเข้าสู่ฐาน Inter จะต้องคิดว่า Journal นี้ มันเป็น Journal ที่เหมาะกับเรามากๆ ไม่ใช่เขาไม่ดึนะ เพราะค่อนข้างซีเรียสเรื่องขอบเขตของวารสาร เราจะดูแค่ชื่อเรื่องแล้วเขียนทุกอย่าง บางทีเขาก็ไม่รับ วารสารที่อยู่ในระดับสูง สูงมากๆ อีกอันหนึ่งก็คือ ประกาศของการถูก reject การถูก reject เป็นเรื่องปกติที่เกิดขึ้นซ้ำแล้วซ้ำอีก แต่ทุกครั้งของการ reject ถ้าเป็นวารสารที่ดีเขาจะบอกเหตุผลทางวิชาการให้เรา เขาไม่ได้ reject เราเพราะเขาไม่รู้จักเรา เขาไม่สนใจว่าเราจะชื่อเสียงเรียงนามอะไร แต่ว่าการ reject ของเขาจะบอกขอบเขตทางวิชาการที่ชัดเจน อธิบายเหตุผลเชิงวิชาการ และเราก็จะได้เรียนรู้จากสิ่งนั้นไปด้วย เช่น ล่าสุดที่ตัวเองถูก Reject มา เขาก็บอกว่า

1. วารสารของเรานั้นได้ไม่ได้รับเนื้อหาหรือบทความที่เกี่ยวข้องกับการทำ
  2. ต่อให้ Methodology ใช้ในประเทศไทย ที่ถือว่าหุรหุราโฮโซแล้ว เขาก็บอกว่า เขาไม่ใช้กันแล้ว
- เราก็จะได้ความรู้ว่าบ้านฉันใช้ บ้านเธอไม่ใช้

สรุปก็คือ Reject การ Reject แบบนี้ก็จะเป็นการ Reject ตั้งแต่กองบรรณาธิการ แต่เราหลุดเข้าไปสักประมาณเดือนหนึ่ง สองเดือน ไม่มีโอกาสหลุดแล้ว เราอาจจะไม่ได้ถูก Reject ตั้งแต่ชั้น Streaming อาจจะมีโอกาสเข้าไปสู่การอ่านของผู้ทรงคุณวุฒิ เป็นต้น เพราะฉะนั้นการเลือกวารสาร แล้วก็ต้องอ่านที่ไปที่ไป อ่านรูปแบบของการอ้างอิง อ่านทุกอย่างของเขาค่อนข้างละเอียดสำหรับการทำงานระดับ Inter

เดี๋ยวส่วนของรายละเอียด ขออนุญาตเกริ่นตรงนี้ก่อน เพราะว่า อ.เต๋ เตรียมมาแล้ว ค่อนข้างสมบูรณ์แล้ว เดี่ยวให้ อ.เต๋ช่วยเสริมแล้วกัน

### ผศ.ดร.ปวิวรรต อิ่มสอาด

ขอบคุณ อ.ตุน เดี่ยวผมพูดประเด็นไปเรื่อยๆ ถ้าเกิด อ.ตุน มีประเด็นไหนเพิ่มเติมสามารถแทรกได้เลยนะครับ เมื่อถึงประเด็นที่ อ.ตุน พูดถึงกระบวนการวิจัยที่เราคิดว่ามันอาจจะทันสมัยแต่ทางวารสารเขามองแล้วว่ามันล้าสมัยแล้ว วิธีการแรกๆมากที่เราสามารถศึกษาได้ คือ เราสามารถเข้าไปดู Issue ย้อนหลังสักประมาณ 3-4 Issue เพื่อดูเทรนด์ว่า การที่จะตีพิมพ์ในวารสารนี้ได้ เทรนด์เขาเล่นเรื่องไหนกัน เขามีกระบวนการวิจัยอย่างไรบ้าง ตรงนี้จะทำให้โอกาสในการตอบรับสูงขึ้น แต่ไม่ได้หมายความว่าตอบรับ แต่โอกาสที่จะโดนปฏิเสธตั้งแต่กองบรรณาธิการก็จะน้อยลง เพราะว่าเขาจะดูว่า Paper นี้โอเคมั้ย ที่นี้ขออนุญาตไปตามเอกสารเลยนะครับว่ายังงัยบ้าง เอกสารจะมีบางจุด เพิ่งมาอ่านว่ามีตกหล่น มีพิมพ์ตกหล่น แต่ถ้าเกิดเห็นตรงไหนที่ตกหล่นหรือว่าตรงไหนที่ภาษาแปลกๆ สามารถแจ้งได้เลยนะครับ

เรื่องแรก Preparing Your Main Script สิ่งที่มีมันต่างขึ้นมาจากสิ่งที่เราเคยตีพิมพ์ในวารสาร TCI อะไรก็ตาม ที่ตีพิมพ์เป็นภาษาอังกฤษ ซึ่งภาษาอังกฤษเนี่ยมันไม่ใช่่ง่ายเลย แม้ว่าผมเอง เอกภาษาอังกฤษ ก็ยังรู้สึกว่ามันไม่ใช่เรื่องง่ายเลย เพราะสิ่งที่มันยากคือภาษาอังกฤษมันเป็นเชิงวิชาการ ด้วยความที่เรเป็นคนไทย ต้องเขียนภาษาอังกฤษในเชิงวิชาการไม่ใช่เรื่องง่าย เพราะฉะนั้นผมก็จะไปที่ข้อ 3 ก่อนนะครับ ในหน้าที่ 3 ที่ตรวจสอบความถูกต้องของภาษา อันนี้ผมเชื่อว่าหลายท่านคงเคยให้ฝรั่งตรวจ อย่างต่ำก็คือ Abstract ใช่มั้ยครับ ที่นี้เวลาให้ฝรั่งตรวจสิ่งที่ต้องคิดเพิ่มเติมถ้าเราจะส่ง Main Script ไปวารสารต่างประเทศก็คือ เจ้าของภาษาควรจะต้องอยู่การวิชาการด้วย อันนี้คือจุดที่อยากฝากไว้เลย ไม่ใช่ฝรั่งทุกคนที่เขียนเชิงวิชาการได้ ดังนั้นอันนี้ก็มีผล แล้วก็ Format ที่ อ.ตุนบอกไว้ว่าถ้าเกิดเราเคยส่งไปในวารสาร TCI หรืออะไรก็ตาม TCT1, TCI2 หรือ Proceeding ก็ตาม มันก็จะมี Format Main Script คล้ายๆ กัน แต่สิ่งที่อยากให้ดูเพิ่มเติมก็คือตอนเอกสารเขาค่อนข้างจะละเอียดในเรื่อง Format เช่น บางวารสารบอกว่า องค์ประกอบที่ต้องมีเลย คือ Introduction แล้วข้ามไปที่ Method เลยโดยที่เราไม่ต้องไปแก้นะครับ คือผมเคยคือ ฉันทำเอง เดี่ยวฉันส่งไปก็แล้วกัน สุดท้ายเขาก็ส่งมาปรับแก้ให้ merge รวมกัน มันก็ต้องสร้างรวมกัน เพราะว่า Intro มันจะเยอะ อันนี้ต้องไปดู Format เพราะถ้าเกิดว่าบางวารสารถ้าใจร้ายมากๆ เขาก็คือไม่ให้โอกาสเราแก่ เขา Reject เลย เธอไม่ปฏิบัติตามรูปแบบที่กำหนด อย่างที่อ.ตุนบอกว่า บางวารสารก็ซีเรียส 6,000, 8,000 คำเท่านั้น ถ้าต่ำกว่า 6,000 คำ ไม่น่าใช่ Research Paper แล้ว น่าจะเป็น Review Paper รีบาว หรือถ้าเกิดเราทำ สมมติบางคนทำเชิงคุณภาพ ข้อมูลมันเยอะมาก คราวที่แล้วเคยเล่าให้กรรมการฟัง คือ ผม Review Paper หนึ่งนะครับ ของ Scopus Q2 แล้วเขาส่งมาทั้งหมด 47 หน้า นี่คือ Paper ไม่ใช่ IS เป็น Paper ที่ส่งมาให้เรา Review จน

ต้องถามว่านี่ IS รีบาว ก็เลยไปเพราะว่ามันตัดไม่ได้จริงๆ ข้อมูลทุกอย่างมันสำคัญมาก ข้อมูลที่ถอดมาจาก Interview เราก็เลยทำให้มัน Consider มากขึ้น ประเด็นอยู่ที่ว่ามันซ้ำ รวบยอดกันไป 47 หน้าเนี่ยยังไม่รวม Reference นะครับ ถ้ารวมก็เกือบ 50 หน้า

ดังนั้น ถ้าเกิด Editor ใจดี แปลว่าเราอาจจะได้ แต่จริงๆ มันคือข้อมูลสำคัญมากๆ แล้วโดยส่วนใหญ่ก็ ถ้าเกิดเราส่งไปแล้วจำนวนคำมันเกิน เขาก็จะตีกลับมาว่าช่วยลดได้มัย เราก็สามารถชี้แจงได้ว่ามันตัดไม่ได้จริงๆ เนื่องจากข้อมูลตรงนี้มีมีความสำคัญ 1 2 3 4 อะไรประมาณนี้ อันนี้เราอาจจะต่อรองได้นะครับ จำนวน คำจะไม่รวม Reference ไม่รวม Abstract จะมีแค่ตัว Body นะครับ

### รศ.ดร.มานิกา วิเศษสาร

ขออนุญาตเสริม เรื่องของจำนวนคำมันซีเรียสตั้งแต่ abstract แล้ว ตัวบทคัดย่ออะคะเขาจะบอกเลย ว่าไม่เกิน 250 คำ เพราะฉะนั้นสิ่งที่เราต้องเจอบ่อยๆ กับนักวิจัยที่ยังเป็น Young Researcher ก็คือการเอ่ย คำซ้ำโดยไม่จำเป็น เช่น เก็บข้อมูลกับนักศึกษาปริญญาตรี มหาวิทยาลัยรามคำแหง อย่างเนี่ย เก็บกับนักศึกษา ที่ลงทะเบียนวิชานี้ ขออนุญาตนะคะ กระบวนวิชาจิตวิทยาทั่วไป ที่ลงทะเบียนภาค 2/2565 คณะ ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง พูดอย่างนี้ซ้ำประมาณ 4-5 รอบ ก็เกินคำไปแล้ว เพราะฉะนั้นมัน จะต้องมิลีลาในการที่จะกล่าวถึงกลุ่มนี้ครั้งเดียว แล้วก็ใช้คำภาษาอังกฤษแทนสิ่งเหล่านั้นไปเลย ตรงนี้สำคัญ มาก บางที่อ่านบทคัดย่อภาษาไทยยังเจอคำเว้นเว่ออย่างนี้เลย เพราะว่าภาษาอังกฤษเขาซีเรียสเรื่องการเป็น Academic Writing เขาต้องการ Academic Writing เขาไม่ต้องการเขียน Report ทั่วไป เพราะฉะนั้น เวลาเราทำเราต้องคิดถึงใจคนตรวจว่าเขาต้องการ Academic Writing เพราะฉะนั้น Standard เขาอยู่ ตรงไหน ก็พยายามตัดคำซ้ำที่ไม่จำเป็น

Abstract ประเภทที่เราอาจจะเคยเห็นการเขียนที่ยอมรับได้ การเขียน Abstract ที่ยาวมากๆ แยก หัวข้อประมาณหน้ากระดาษครึ่ง พอไปถึงฝรั่งก็จะเหลือ Paragraph เดียว ประมาณ 250 คำ ที่ต้องมีใจความ สำคัญ และส่วนมากเดี๋ยวนี้เท่าที่อ่านอาจจะไม่ Start ด้วย วัตถุประสงค์นี้เพื่ออะไรอย่างนี้เลยนะ มันมักจะมี กรีนมาส์ก 1-2 ประโยคให้เห็น Gap of knowledge กรีนแค่ 1-2 ประโยคคะ คือไม่ได้เอา Introduction ทั้งหมดมาวางใน Abstract 1-2 ประโยคให้เห็น Gap of knowledge แล้วถึงจะเป็น ดังนั้น Objective ของ เราก็คือ เพื่อ อะไรอย่างนี้คะ แล้วก็ของที่ไม่จำเป็นจะไม่อยู่ใน Abstract เลย เช่น เครื่องมือ แล้วก็ให้บอกชื่อ เครื่องมือ Finding ก็เฉพาะ Main Finding Minor Finding จะอยู่ตรง Content อะไรแบบนี้คะ มันเป็น รูปแบบการเขียนแบบวิชาการที่ค่อนข้างซีเรียสสำหรับการจะตีพิมพ์ฐานนานาชาติ ซึ่งของไทยเรา ของพวกนี้ จะ Relax พอรับได้ รวมไปถึงการระบุชื่อ ก็ต้องเอาออกให้หมด เขาก็จะแบบมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในประเทศ ไทย เขียนแบบนี้เพราะว่าเรื่องของ Ethic ก็จะเป็นเรื่องของเรื่องหนึ่งที่แบบ Concern มากๆ

### ผศ.ดร.ปวิวรรต อิมสอาด

ขอเพิ่มเติมเรื่อง Abstract บางวารสารเกินแค่ 1 คำก็ไม่ได้ เขาตีกลับมา ขอยกตัวอย่างของตัวเองที่ไป Proceeding ที่หนึ่ง ส่งไปนะครับ Abstract เขียนไปทั้งหมด 251 คำ เขาบอกไม่ให้เกิน 250 คำใช้มั้ยครับ

เกินไป 1 คำ แล้วก็อย่างทีอ.ตุนพูดเมื่อก็ก็คือ มันเป็น Contention หรือว่ารูปแบบที่ชัดเจน ถ้าเกิดทางภาษาผมเนี่ยจะมีนักวิชาการหลายท่านที่ทำวิจัย ภาษาอังกฤษใช้คำว่า Move ซึ่งบางภาษาเฉพาะด้าน หรือว่าการสอนภาษาอังกฤษเนี่ยหลายๆ ที่ต้องมีก็คือ Intro Purpose, Method แล้วก็ Finding แค่นั้นนะครับ ควรจะมี Intro นิดนึงเพื่อ Background ถ้าเราอ่านวารสารในไทย หลายๆ วารสารเขาจะเริ่มว่า งานวิจัยนี้มีจุดประสงค์เพื่อ โดยที่เราไม่ได้ Background ก่อน แล้วก็หลายภาษาในไทยก็จะเยอะๆ เหมือนที่ อ.ตุน บอกมาทีละครั้งหน้า ซึ่งปกติเขาจะให้แค่ Consider เหมือนกับว่าให้อ่าน Abstract ให้เป็นภาพรวมแค่นั้นเอง ไม่ควรจะเกิน 250 คำ

### รศ.ดร.มานิกา วิเศษสาร

จำนวน Keyword ซึ่งของพวกนี้เราต้องเป็นไปตามกติกาเขา ถ้าเราเลือกจะตีพิมพ์วารสารแล้ว มันก็ย้อนกลับมา ระหว่างที่เราเตรียม Main Script เราก็ต้องเตรียมวารสารที่เราจะลงไปด้วย มันไม่ใช่แบบเราทำ Main Script ตามสไตล์ฉัน แล้วสุดท้ายค่อยไปปรับตามวารสาร คือมันคู่ขนานกันไปจริงๆ แล้วเราเชื่อว่าคนทำวิจัยจะรู้อยู่แล้วว่า Journal ประมาณไหนที่เราจะลง เพราะว่าสนใจเรื่องใดเรื่องหนึ่งเราก็จะเจอเรื่องนั้นอยู่ในวารสาร มันก็จะ เป็นวารสารหลักๆ อยู่ไม่กี่ตัว เราก็จะพอรู้แล้วว่าตอน Review ก็เจอจากที่นี้ เวลาจะส่งก็อาจจะส่งใกล้เคียงกับเขาแบบนี้

ในเรื่อง Abstract มันจะเป็นจุดดึงดูด คือ ถ้าเราใช้ Abstract ที่ดึงดูดเขาได้ โอกาสที่จะไม่ถูก Reject เราก็จะได้ไปต่อ ได้ไปขั้นต่อไป แต่ถ้าแบบตัว Abstract เรามาก็ไม่ค่อยถูกทศถูกทางแล้ว โอกาส Reject ก็จะมี ใช่ว่าอย่างที่เราบอก เราก็ไม่ต้องเสียใจกับการ Reject ทุกคนถูก Reject ซ้ำแล้วซ้ำเล่า

### ผศ.ดร.ปวิวรรต อิมสอาด

Reject is Normal ใครที่ไม่เคยโดน Reject แสดงว่างานดีเลิศประเสริฐ แบบที่ว่าส่งไปแล้วตอบรับเลย แล้วก็เมื่อ อ.ตุน พูดถึงเรื่องเนื้อหา โดยส่วนใหญ่เราจะดูว่าด้านที่เราทำ วารสารไหนจะเป็นเป้าหมาย อันไหนที่จะเป็นตัวหลักๆ ในแวดวงของเรา อีกอย่างหนึ่งที่อยากฝาก คือความถูกต้องของเนื้อหา อันนี้ถ้าเกิดเป็นวิจัยที่ได้ทุนนะครับ ส่วนใหญ่ทุนโครงการต่างๆ เขาก็จะมี Reviewer หรือว่าผู้ทรงประเมินให้ในระดับหนึ่งแล้ว ความถูกต้องของเนื้อหาอาจจะไม่มีปัญหา แต่ถ้าหากเกิดทำด้วยทุนส่วนตัว เราอาจจะไม่ได้มีผู้ทรงอ่านให้ หรืออาจจะมียกได้ แต่ส่วนใหญ่ทุนส่วนตัวไม่ค่อยส่งไปให้ข้างนอก เพราะเราทำเอง ซึ่งอาจจะต้องไปดูเรื่องของถูกต้องของเนื้อหา บางทีอาจแปรผลผิดโดยที่ไม่รู้ตัว คือไม่ได้หมายความว่าเราไม่รู้วิธีการแปรผล แต่บางทีเราอยู่กับมันเยอะๆ เนี่ย ข้อมูลมันค่อนข้างล้นหลาม มันทำให้เราตีมันไปเลย ทำให้เราพลาด บางทีเราไม่เห็น ก็เป็นเรื่องธรรมดา ฉะนั้นวิธีการเรื่องความถูกต้องของเนื้อหา ถ้าเราทำ Manuscript เรียบร้อยแล้ว ทิ้งไว้สักอาทิตย์หนึ่ง หรือสัก 2-3 วันก็ได้ครับ เพื่อให้เราอยู่ห่างจากมันสักระยะหนึ่ง แล้วกลับไปอ่าน



## รศ.ดร.มานิกา วิเศษสาร

เราใช้เทคนิคเดียวกันกับเต็นะ ทำเสร็จแล้วก็โยนทิ้งข้ามไปสักอาทิตย์หนึ่งก่อน แล้วกลับมาดูใหม่ อะไรที่เราว่าดีมันก็จะไม่ดี เขียนไปได้ยังไงตอนนั้น ก็คือตรวจสอบความถูกต้องของเราก่อน ก่อนที่คนอื่นจะตรวจเรา อันนี้ใช้เทคนิคเดียวกัน ก็คือแบบทำเสร็จก็ปล่อยมันไป แล้วกลับมาดูใหม่ เพราะว่าตอนที่เรามา มุ่งมัน เราเหนื่อย คิดว่างานเราดี แต่พอเรากลับมาใหม่ด้วยเลนส์ที่ใสขึ้น กระจ่างขึ้น เราจะรู้สึกว้างงานฉันทพิพลาตเยอะเยอะมากมาย อีกอย่างหนึ่งที่ช่วยได้ก็คือ ขอให้เพื่อนในศาสตร์ช่วยกันดู หรือว่าคนที่เชี่ยวชาญช่วยกันดู

อีกเรื่องหนึ่งที่จำเป็นมากที่สุดเช่นกันในการทำ Manu Script ต่างประเทศ คือ การอ้างอิง ทั้ง Indexitation และ Reference ต่อท้าย ทุกคนทราบกันดีแล้วว่า 2 อันนี้ต้องตรงกัน คือเราอ้างอิงในเนื้อหา แล้ว ต้องอยู่ใน Reference ถ้าอยู่ใน Reference ก็ต้องอยู่ในเนื้อหา แล้วก็ทุกประโยคของการเขียนมันต้องมี Invident base ของคนอื่นใน Support แล้วคุณจะต้อง Your style งานทางจิตวิทยาเราไม่ค่อยยอมรับวิธีการเขียนแบบ มีสเตอร์เอกกล่าวว่า มีสเตอร์บี กล่าวว่า ดังนั้นดิฉันจึงกล่าวว่า อันนั้นมัน Outdate มาก จิตวิทยาไม่ทำนะคะ นั่นคือ Academic Writing ที่เป็นที่ยอมรับของนานาชาติ เพราะเขาไม่ได้มีพื้นที่เหลือให้เราเขียนอะไรแบบนั้น อันนั้นอาจจะเป็นไปได้ในกรณีเป็น Thesis แต่ว่าพอเข้ามาสู่การตีพิมพ์แบบ Article สายจิตวิทยาเจอแบบนี้แล้วเขาไม่แฮปปี้ สายจิตวิทยาไม่แน่ใจว่าจะตอบโจทย์ทางนี้ด้วยหรือเปล่า สายจิตวิทยาจะค่อนข้างให้ความสำคัญอย่างยิ่งยวดกับ Method โดยเฉพาะตัวการได้มาซึ่งกลุ่มตัวอย่างและเครื่องมือวิจัย เครื่องมือวิจัยต้องรายงานคุณภาพเครื่องมือวิจัย เครื่องมือวิจัยทำเองหรือเปล่า ถ้าไม่ได้ทำเองเราต้องขอลิขสิทธิ์ มันประกอบไปด้วยก็ข้อ ก็ด้าน ต้องรายงานคุณภาพเครื่องมือ ความตรง ความเที่ยง ถ้าเขาบอกว่าไม่ดี จะรู้ได้ไงว่า Finding มันออกมาไม่ดี ซีเรียสมาก

## ผศ.ดร.ปวิวรรต อิมสอาด

อันนี้เห็นด้วยครับ เพราะว่าบางคนคือซีเรียสเรื่อง Metrology วารสารต่างประเทศเนี่ย หลายๆ วารสารผู้ทรงเห็นมากๆ นะครับ คือเขาเข้าไปดูว่าต้นฉบับกล่าวไว้แบบนี้จริงๆ หรือเปล่า สมมติอยู่ๆ เราบอกว่า โอเค อันนี้โดน Support โดยคนนี้ แต่พอผู้ทรงเข้าไปอ่านเนี่ย มันไม่มี อันนี้เป็นเรื่องแหละ แต่งเรื่องขึ้นมาแหละ มันไม่ได้มี Support ทางวิชาการ แล้วก็อีกอย่างที่ต้องระวังคือบางสิ่งบางอย่างที่เราไม่ได้คิดเอง แล้วอย่างที่ว่า อ.ตุณ บอกเราเป็นสายศึกษาศาสตร์ เช่นเดียวกันครับ ถ้าเป็นวารสารต่างประเทศเนี่ยผมก็จะเห็นหลายที่มากที่สุดที่เป็นลักษณะของ ถ้าเป็นของคนไทยชอบเป็น เอกกล่าวว่า ปีกกล่าวว่า สุดท้ายแล้วเอากับบีเห็นเหมือนกัน โน่นโน่นเนี่ย เราจะมีข้อสรุปว่าอย่างนี้ อันนี้เรียกว่า Very Thainess อันนี้คนไทยมากๆ ที่เราเห็น ซึ่งวารสารต่างประเทศค่อนข้างละเอียดมากๆ โดยการสรุปมาเลย แล้วใส่วงเล็บทีเดียว 3-4 คน ถ้าเราไปอ่าน Paper ต่างประเทศเยอะๆ เนี่ย จะเห็นว่าประเด็นนี้พูดสั้นๆ แค่ว่า บอกว่า สมมติ Burn net Learning สามารถพัฒนาการสอนได้ วงเล็บในวงเล็บอาจจะประมาณ 5-6 คน คือเขาสรุปมาเลย เนื่องจากมีข้อจำกัดอย่างที่ว่า อ.ตุณ บอก แล้วก็ระวังเรื่อง เราอ้างอิงงานตัวเอง สมมติ คือเรารู้แล้วแหละว่างานนี้มันคือผลที่เราเคยทำ แต่พวกเขาไม่รู้ที่เราเคยทำ อยู่ๆ เราพูดขึ้นมาลอยๆ โดยที่ไม่ได้อ้างอิง อันนี้เป็นการคัดลอกผลงานวิชาการได้ อย่าลืม

อ้างอิงตัวเองด้วยนะครับ หรือว่าอ้างอิงงานตัวเองเยอะๆ อันนี้ก็แปลกนะครับ หมายความว่าเราจะอ้างอิงงานตัวเอง สมมติ Paragraph หนึ่งอ้างอิงงานตัวเองประมาณ 4-5 งาน ก็คือความเข้มข้นทางวิชาการก็จะน้อยลงแหละ เพราะถือว่าเราไม่ได้อ้างอิงคนอื่น ก็พยายามอ้าง อันนี้ที่เคยเรียนมานะครับ อาจารย์ที่อังกฤษเคยพูดเลยว่า งานที่ดีเนี่ยให้อ้าง Big name ในสาขานั้นๆ อย่างละ 2 คน ที่เป็น Big name ที่พูดถึงเรื่องนี้บ่อย ต้องเป็นคนนี้ หรืออีกเทคนิคหนึ่ง ถ้าเราจะตีพิมพ์ในวารสารนี้ให้เราอ้างอิงงานในวารสารนั้นด้วย อย่างละ 2-3 อันแต่เขาจะไม่สามารถบอกเราโดยตรงได้ เพราะมันผิดจริยธรรม อันนี้เป็นคร่าวๆ ในการเตรียม Manu Script นะครับ อ. ตุนมีประเด็นไหนเพิ่มเติมมั๊ยครับ

### รศ.ดร.มานิกา วิเศษสาร

ในการเตรียม Manu Script จริงๆ มีรายละเอียดค่อนข้างเยอะ เดี่ยวเราเปิดให้เขาถามดีกว่า แต่มีอันหนึ่ง ปกติเวลาที่เราส่งให้ไทย จะมีปัญหาส่งเข้าระบบไม่มั๊ยคะ มีแค่ต้นฉบับ ถ้าแต่เป็นการส่งงานระดับ International จะต้องมียี่สิบหน้า

### ผศ.ปวีรพรต อิมสอาด

บางวารสารจะบอกไว้ว่า ต้องมี Cover Letter ที่บอกว่าเรื่องนี้ทำเรื่องอะไร แล้วทำไมถึงอยากตีพิมพ์ที่นี่ แล้วงานของเรามีประโยชน์อย่างไรต่อวงการ

### รศ.ดร.มานิกา วิเศษสาร

คือต้องหา 2-3 ประโยคที่โดนใจเขา บางทีลองนึกดูว่าถ้าเป็นเรา เราอยากจะให้บทความประเภทไหนอยู่ในวารสารเรา บทความที่เก่า บทความที่ใครๆ ก็ทำซ้ำ ยืนยันแต่แนวคิดทฤษฎีเดิมๆ เราก็คงไม่อยากเอาเขาเข้ามา เพราะฉะนั้นการส่ง Cover Letter ไม่ต้องยาว ไม่เกิน 1 หน้ากระดาษเท่านั้น ประมาณ 1 ส่วน 4 ของหน้าก็ได้ และก็ต้องรู้จักวารสารเขาด้วยนะ ชื่อบรรณาธิการ หรือกองบรรณาธิการเขาบ้าง นั่นคือการทำ การบ้านมาส่วนหนึ่ง คือต้อง Search เข้าไปจนรู้บ้าง แล้วก็สรุปใจความสำคัญที่ไม่ได้เอาบทความย่อมาแปะ มันจะเหลือแค่ 2-3 ประโยคเท่านั้น แล้วก็บอกว่า คือถ้าคุณเอา Article ของเราไปตีพิมพ์ มันจะเกิดความรู้ใหม่ อะไร มันจะช่วยเติมเต็มอะไร หรือมันมี Imprecation ต่อวิชาชีพอย่างไรบ้าง ฉะนั้น เราสนใจที่จะลงวารสารของคุณเพราะเราเชื่อว่า Article เรา มีประสิทธิภาพพอที่จะทำให้ Journal ของคุณยกระดับด้วย และเขียนทุกอย่างเป็นภาษาอังกฤษที่สุภาพ

### ผศ.ปวีรพรต อิมสอาด

ส่วนใหญ่วารสาร Top ต้องมี Cover Letter แต่ไม่ได้หมายความว่าทุกวารสารใน Scopus หรือว่าในฐานอินเตอร์จะต้องการ Cover Letter เท่าที่เห็นคือ Q1 ต่อมาขอขยับไปที่วารสารในฐานข้อมูลต่างๆ ที่นี้พอรู้ว่าข้อมูลวารสารในฐานนานาชาติมันกว้างมาก ผมก็จะจับฐานข้อมูลนานาชาติ 7 ฐานพอ ที่ได้รับการรับรองจาก ก.พ. หมายความว่าเราสามารถส่งไปเพื่อขอตำแหน่งทางวิชาการได้ พุดง่ายๆ คือไม่ส่งไปเสียเปล่า หลักๆ

ที่เราอาจจะเคยได้ยินบ่อยๆ สายวิทยาศาสตร์ทางการแพทย์ สายจิตวิทยา แต่ถ้าเกิดเป็นสายเรา Education เราจะแอริคบ่อยมาก ไม่อยากใช้คำว่าตีพิมพ์ง่ายกว่า Scopus แต่อยากจะบอกว่าให้ระวังนิดหนึ่ง เพราะว่า แอริคทุกวารสารมันไม่ได้โอเค ต่อไปเรื่องวารสารที่ติด Blacklist เท่าที่เคยแอบถามคนในวงการเราก็จะได้ยินคำว่า Scopus บ่อยมากในช่วงประมาณ 4-5 ปีที่ผ่านมา ถ้าเกิดใครตีพิมพ์ Scopus ก็ได้ดีไป ถือว่าเป็นที่ยอมรับไป ซึ่งอันนี้แอบได้ยินมาเหมือนกันว่า อันนี้สายศึกษาศาสตร์นะครับ ส่วนใหญ่ถ้าเกิดผู้ทรงในการประเมินผลงานวิชาการ เขียนว่า 1 Scopus เท่ากับขาข้างหนึ่งของเราอาจจะรอด เคยได้ยินมาเรื่องหนึ่งว่าส่งไปแล้วเป็นวารสารที่ได้รับการยอมรับแต่โดนผู้ทรงปัดตก ซึ่งก็เกิดขึ้นได้ ซึ่งเราไม่รู้เหตุผลคืออะไร นั่นไม่ได้หมายความว่าตีพิมพ์ Scopus แล้วจะผ่าน ผมจะพยายามบอกทุกคน เพื่อนร่วมงานเอง หรือว่าใครก็ตามคือให้มองสูงไว้ก่อน

### รศ.ดร.มานิกา วิเศษสาร

คือมันโชว์ว่าเราอ่านบทความที่ดี นั่นก็แปลว่าเรามีองค์ความรู้ที่น่าจะดีพอในการเขียน Article ตัวเอง ถ้าเราไปเลือก Article ที่แบบไม่เคยมีใคร side เลย อยู่ใน Local มากๆ อันนี้มันไม่ค่อยมีจุดเด่นเพราะฉะนั้นเขาย่อมเห็นอะไรบางอย่าง การอ้างอิงอะไรอย่างนี้ ถ้าเป็นเราเองเราจะพยายามเลือกอ้างอิงวารสารฐานดีไว้ก่อน คือไม่ใช่ว่าฐานไม่ดี ไม่อ่านนะ อ่านถ้ามันจำเป็นก็เก็บไว้ได้ แต่ว่าไม่ทิ้งฐานดี แล้วก็ถ้าเราจะใช้ขอตำแหน่งทางวิชาการเหมือนที่เต้พูดว่า Scopus อาจารย์ไทยหลายท่านเข้าใจว่าฐานอินเตอร์มีแค่ Scopus ก็อาจจะไม่ค่อยคุ้นเคย เพราะฉะนั้นถ้าเราคิดว่างานนี้ไม่ใช่ Profile ในการขอตำแหน่งทางวิชาการก็พึงหาวารสารในฐาน Scopus ไว้ก่อน

### ผศ.ดร.ปวิรรต อิมสอาด

จริงๆ ข้อเสียอย่างหนึ่งของแวดวงวิชาการคือ วารสารดีๆ ไม่ค่อย Open Access แล้วก็หลายๆ ห้องสมุดไม่ได้ Subscribe ความถูกต้องทางวิชาการมันต้อง Subscribe เข้าถึงข้อมูลได้

### อ.ดร.กรรณิการ์ แสนสุภา

อยากจะให้แชร์ทริค ว่าเราจะดูยังไงวารสารนี้มันอยู่ใน Well list มั้ย หรือว่ามันน่าเชื่อถือในระดับไหน วิธีการเลือกวารสารค่ะ

### ผศ.ดร.ปวิรรต อิมสอาด

วารสารที่น่าเชื่อถือหรือเปล่า ใช่มั้ยครับ หลักๆ บางวารสารเนี่ยยังคงติดอยู่ใน Scopus ที่นี้การดูมันมีหลายเว็บไซต์ที่สามารถเข้าไปดู หลักๆ ถ้าเกิดเราอยากเอาความชัวร์ ให้ดูในเว็บของ Scopus เราคิดว่า Scopus เป็น Right Journal อันนี้จะชัวร์เลยว่าอยู่ใน Scopus แน่แน่นอน ส่วนใหญ่วารสารที่อยู่ในคิวตันๆ ก็มักจะดี แต่ผมเคยเจอวารสาร Q1 ครับ มาสัก 3-4 ปี ปรากฏว่าเอาออกจาก Scopus เลย คือมันเป็นเรื่องที่น่าแปลกมาก ข้อดีอย่างหนึ่งของ Scopus ที่นักวิชาการไทยให้การยอมรับก็เพราะว่าเขามีการประเมินทุกปี ทุกปี

จะประเมินกันค่อนข้างเข้มข้นพอสมควร เพราะฉะนั้นอาจจะต้อง Update ข้อมูลนิดหนึ่งว่ามันอยู่ใน Scopus หรือเปล่า บางทีสิ่งไม่เคยอยู่อาจจะมียู่แล้ว สมมติตอนนั้นวารสารอยู่ใน Q1 ก็ยังอยู่ใน Q1 แม้ว่าจะออกไปแล้ว

#### รศ.ดร.มานิกา วิเศษสาร

สมมติว่าตีพิมพ์วันนี้มันอยู่ Q1 แล้วปรากฏว่าอีก 2 ปีถูกถอดออกไป ไม่เป็นไรค่ะ ณ วันที่เราส่งและได้รับการตีพิมพ์เราอยู่ที่ Q1

เพราะฉะนั้นมันจะมีอยู่ 2 วิธีในหน้าเว็บ มันจะมีวิธีการเข้าไปเสริมก็ได้ว่า ถ้าเราทำด้วยตัวแปรประมาณอย่างนี้ มี Journal ไหนบ้างที่อยู่ใกล้เคียงกับเรา เราสามารถเลือกไปตีพิมพ์ได้ก็ส่งไปเลย หลักการเวลาเราอ่าน Journal เราอ่านอะไร จากไหน และตีพิมพ์ที่ไหน เราจะเห็นรายละเอียด ความถี่ว่า กลุ่มนี้แหละคือกลุ่ม Journal ที่เราเจอ แล้วก็สมัยที่ขอตำแหน่งทางวิชาการ หากเราจะตีพิมพ์วารสารในระดับนานาชาติ เราต้องเช็คให้แน่ใจว่าอยู่ใน Scopus จริงหรือไม่ Search เลยค่ะ เอาชื่อวารสาร Search เข้าไป อีกนิดหนึ่งมันจะตีมากเลยถ้าชื่อวารสารตรงหรือใกล้เคียงกับสาขาเรา และเวลาขอตำแหน่ง ผู้ทรงก็จะแอบปี๊จะเห็นแบบนี้ด้วย ไม่ใช่เราอยู่สายจิตวิทยาไปลงบริหารการศึกษา เพราะฉะนั้นมันก็เป็นทริคเล็กๆ น้อยๆ ที่ทำทั้งที่ก็ทำให้ละเอียดไปเลย

#### ผศ.ดร.ปวิรรต อิมสอาด

เคยคุยกับอาจารย์ท่านหนึ่ง เป็นสายอาจารย์ด้านการสอนภาษาอังกฤษ แล้วก็เคยถามเขาว่า ด้วยความที่เขาเปลี่ยนเกณฑ์ ไม่จำเป็นต้องอยู่ในฐานไหนในการขอตำแหน่ง ขอแค่ถ้าเป็นวารสารไทย ผู้ทรง 3 คน ก็เลยถามผู้ทรงว่าเขา มองยังไง เขาบอกว่าจริงๆ แล้วเนี่ยต่อให้กฎเกณฑ์มาแบบนี้ อันดับแรกที่เขา มอง ก็คือเขามองว่าวารสารนี้เป็นที่รู้จักหรือเปล่า เขาจะดูชื่อวารสารก่อนเลย ผู้ทรงหลายๆ ท่านจะถามก่อนเลยว่าวารสารนี้เป็นที่รู้จักหรือเปล่า ดังนั้น ถ้าเกิดว่าเราตีพิมพ์ในวารสารที่เป็นที่รู้จัก หรือว่าคนในวงการรู้จัก มันก็จะดี ถ้าเกิดเราอยากขอใช้ตำแหน่ง ส่วนโปรไฟล์ก็อีกเรื่องหนึ่ง

#### ผศ.ดร.กมลทิพย์ ศรีหาเศษ

นอกจากนี้ยังมีท่านอื่นมีประเด็นสงสัยซักถามเพิ่มเติมมัยคะ แต่แอบกระซิบถามน้องๆ บางอย่างกำลังจะถามแต่ว่าวิทยากรเพิ่มเติมให้ อันนี้ดี หลายคนยังเข้าใจว่าจริงๆ แล้ววันนี้เป็นวันที่ดีที่เราได้ข้อมูลเยอะมากสำหรับน้องใหม่ในการที่จะเอาไว้เป็นแนวทางในการเขียน แต่ที่นี้ด้วยความที่เวลาเรามีจำกัด แต่ว่าต้องขอบคุณวิทยากรทั้ง 2 ท่าน เพราะฉะนั้นน้องๆ หลายคนอยากถาม แต่ว่าวิทยากรชิงตอบให้ก่อน แต่เข้าใจว่าคราวหน้าเราจะมีโอกาสในการมาเสวนาด้วยกันแบบนี้อีกครั้งหนึ่ง เพราะฉะนั้นในโอกาสนี้ก็ขอให้วิทยากรทั้ง 2 ท่านสรุปให้กับน้องๆ อีกครั้งหนึ่ง 10 นาทีสุดท้ายนะคะ ขอขอบคุณค่ะ

## รศ.ดร.มานิกา วิเศษสาร

จริงๆ แล้วการเตรียมตัวเพื่อตีพิมพ์วารสารนานาชาติ ครั้งแรกมันก็จะรู้สึกยากนิดหนึ่ง เพราะว่าเราจะต้องยกระดับมาตรฐานผลงานของตัวเอง เพราะฉะนั้นมันจะยากสำหรับครั้งแรก แต่จริงๆ แล้วถ้าเราดูเข้าไปนิดหน่อย มันเป็นการฝึก Skill เราหลายเรื่องเหมือนกัน มันฝึกความละเอียด ฝึกความเป็นนักวิชาการ มันสอนเราตั้งแต่จะเริ่มอ่านอะไร ไม่เริ่มอ่านอะไรแล้ว แล้วเราจะดูวารสารประเภทไหน ไม่ดูวารสารประเภทไหน ถ้าเราฟังคนอื่นพูดก็เท่านั้น คือมันลงมือทำแล้วเรารู้จักความผิดพลาดของตัวเอง นั่นคือสิ่งที่ดีที่สุด เพราะฉะนั้นจะบอกว่าการส่งเข้าไปแล้วถูก Reject ก็ไม่ต้องเสียใจ เพราะว่าวารสารที่ดีจะให้ข้อเสนอแนะสำหรับการ Rejection ที่เป็นองค์ความรู้ใหม่สำหรับเราเสมอ เพราะฉะนั้นเตรียมเถอะ อาจจะใช้เวลามากเวลาน้อยก็แล้วแต่ เพราะว่าแต่ละคนก็มีภารกิจ ภาระงานตัวเอง ไม่อยากให้ฟังแล้วถอดใจ อยากให้ฟังแล้วรู้จะ Q ไหนก็ได้ ตอนที่เราก่อนครั้งแรก ไม่ได้แยกระหว่าง Journal กับ Proceeding ชัดเจน ครั้งแรกคือ Proceeding พอหลังๆ ช่วง 2-3 ปี จับกลุ่มกันชัดเจน Journal ก็คือ Journal Proceeding ก็คือ Proceeding ทุกครั้งจะพยายามเลือกของที่ยากสุดก่อนเสมอ เพราะเรารู้ว่าถ้าพลาดยังมีบันไดขึ้นที่รองลงมา ไม่อยากให้ไปรู้สึกกลัว แอ่ เลิก ไม่เอา

2. ถ้าเราไม่มั่นใจในการทำคนเดียว เราก็หาบัดดี้ที่ไปด้วยกันได้ ทะเลาะกันแต่รักกันที่สุดในที่สุด ไม่เอาแบบทะเลาะแล้วทะเลาะเลย เรากับเขาจะช่วยกันแชร์และประคับประคอง ฉะนั้นเราไม่จำเป็นต้องตีพิมพ์งานคนเดียวนี้ ตีพิมพ์กับบัดดี้เราก็ได้ ในช่วงแรกๆ นะคะ ประเด็นที่ 3 แนนอนพอขึ้น International สิ่งที่แนนอนคือ ภาษาอังกฤษ แนนอนมันจำเป็นต้องมีคนที่อยู่ในวงการเรา ที่เก่งภาษาอังกฤษกว่าเรา เพราะว่าเราอ่านอาจจะไม่ได้งานที่ดีก็ได้ ส่วนมากก็เชิญอาจารย์ที่ปรึกษาเรา แล้วก็ทดลองส่งไปเลย เพราะมากที่สุดของการส่งคือการ Reject ไม่มีอะไรมากไปกว่านั้น ลองจากการเรียนรู้ข้อผิดพลาด พวกนี้ประสบการณ์จะบ่มเพาะเราเอง เพราะขั้นตอนที่ยากที่สุดคือขั้นเตรียมตัวเรา ใจเรา เตรียมความพร้อมเอาให้แนนอน เป็นกำลังใจให้ดีกว่าค่ะ

## ผศ.ดร.ปวีรพร อิมสอาด

เพิ่มเติมจากอาจารย์ตุนนะศรีบ ก็คือ การ Reject เกิดขึ้นได้เสมอ การตีพิมพ์วารสารนานาชาติเนี่ย สิ่งที่จะแถมกับเรามากก็คือกระบวนการที่ค่อนข้างยาวนานนิดหนึ่ง โดยเฉพาะวารสารที่อยู่ในฐานดีๆ เนี่ย ขึ้นต่ำอาจจะ 4-6 เดือน บางวารสารต้องจ่ายเงิน แม้ว่าเป็นวารสารดีต้องจ่ายเงิน ลองส่งไปก่อน อย่าคิดว่างานเราเล็กนะศรีบ ผมมองว่าวิจัยไม่มีคำว่าเล็กหรือใหญ่ ขึ้นอยู่กับผลการวิจัยของเราว่ามีประโยชน์ต่อวงการนั้นๆ ยังไงบ้าง แม้แต่ Action Research ที่เรามองว่ามันเป็นห้องเรียนของเราที่ส่งไปตีพิมพ์ใน Scopus ได้ แต่เราต้องเขียนว่างานเรามันมีประโยชน์ต่อวงการอย่างไรบ้าง หรืออย่างอาจารย์ทำเรื่อง Online Learning อาจจะใหม่มากสำหรับช่วงโควิด แนนอน Reviewer จะถามต่อว่า ก็ตอนนี้มันหลังโควิดแล้ว เรายัง Online Learning อยู่ เราก็ต้องบอกให้ได้ว่าสิ่งที่ตามมามันเกิดอะไรตามมาอยู่ ผลเป็นแค่ส่วนหนึ่ง แต่ Imprecation สำคัญ ในมุมมองของนักวิชาการต่างประเทศ เพราะฉะนั้นเขียน Imprecation ให้เขาคิดว่างานนี้ต้องตีพิมพ์ได้แน่ๆ ฉะนั้นก็อยากจะส่งกำลังใจให้อาจารย์ทุกท่านว่า ไม่ใช่เรื่องยาก ถ้าเราเคยตีพิมพ์ TCI ยังไงนานาชาติก็ไป

ได้ แต่ว่าตอนนี้อุปสรรคก็คือภาษา ถ้าเราก้าวผ่านไปได้ก็สามารถตีพิมพ์ในวารสารนานาชาติได้ ขอส่งกำลังใจให้ทุกท่านครับ

### **ผศ.ดร.กมลทิพย์ ศรีหาเศษ**

ก็ขอบคุณท่านวิทยากรทั้ง 2 ท่าน รศ.ดร.มานิกา วิเศษสาธิต และ ผศ.ดร.ปวีรพร อิ่มสอาด คราวหน้าเราทุกคนต้องเจอกันอีกนะคะ ส่วนน้องๆ ก็เตรียมคำถามมาได้เต็มที่ ขอให้อาจารย์ทุกท่านปรบมือให้ท่านวิทยากรด้วยค่ะ

### **ผศ.ดร.ภาติยะ พัฒนาศักดิ์**

หากท่านทำวิจัยของคณะแล้ว ก็สามารถเขียนบทความหรือเขียนขอเงินสมนาคุณของ สวพ. ได้ ไม่ใช่เฉพาะของ สวพ. นะครับ ทำวิจัยของคณะที่เอาก็สามารถเขียนไปขอเงินสมนาคุณของ สวพ. ได้ แต่เขาจะมีเงื่อนไขชนิดหนึ่ง คือ ชื่อเรื่องกับชื่อของบทความมันจะต้องเป็นชื่อเดียวกันเท่านั้นเอง ยกเว้นว่าถ้ามีผู้ทรงคุณวุฒิที่ให้รายละเอียดว่า เขียนว่าขอให้แก้ไขชื่อ ให้ท่านปรับตัวนั้นแนบไปด้วย มีของหลายๆ ท่านที่ได้ แล้วก็ก็มีหลายท่านที่ไม่ได้ เพราะว่า ผมไม่แน่ใจว่าเกณฑ์ของคณะเนี่ยยึดตาม สวพ. หรือเปล่า ก็คือ สวพ. เขาจะต้องอนุมัติวันที่ตีพิมพ์เผยแพร่ จะต้องเข้าที่ประชุมอนุมัติให้ไปเผยแพร่แล้วถึงจะทำเรื่องขอ มีอาจารย์บางคนก็ออกไปตีพิมพ์มาก่อน เขาก็มาเช็คชื่อเรื่องที่เราตีพิมพ์ บังเอิญว่ามาก่อนที่จะอนุมัติ เขาก็เลยไม่ได้ อีกเคสหนึ่งก็คือชื่อไม่ตรง อันนี้มาช่วยรักษาสีให้ ขอได้มัย ถ้าขอไม่ได้ให้ไปทำเรื่องที่ฝ่ายฝึกอบรม ของมหาวิทยาลัย ขอขอบคุณครับ

### **อ.ดร.อรุณี นิราศพร**

วันนี้ก็เป็นโอกาสที่ดีที่พวกเราทุกคนจะได้มาชยฐานในส่วนของการตีพิมพ์จากระดับชาติไปสู่นานาชาติ สำหรับในครั้งถัดไป สำหรับองค์ความรู้ในวันนี้ ในกลุ่มเป้าหมายของเราเนี่ยเดี๋ยวกครั้งต่อไปอาจจะมาติดตามผลว่า ในส่วนของข้อมูลในวันนี้ พวกเราได้มีการนำไปใช้ตรงไหนบ้าง เช่น ไปดูในส่วนของวารสาร การเลือกฐานวารสาร หรือถ้าท่านไหนได้แล้วอาจอยู่ในกระบวนการช่วงไหน ให้ผู้ทรงของเราช่วยดูแลเปลี่ยนแปลงเรียนรู้กัน สำหรับในวันนี้ ขอขอบคุณท่านวิทยากรเป็นอย่างสูง ในส่วนของการประชุมเกี่ยวกับการวิจัยในวันนี้ก็ขอปิดประชุมเท่านี้ ได้พบกันในการเสวนาครั้งที่ 2 ขอขอบคุณมากค่ะ

**เลิกประชุม** 15.00 น. ท่าน